

**VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ –
TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA**
Hornicko-geologická fakulta
Geologické inženýrství

Rybářství a cestovní ruch v České republice

Fishing and Tourism in the Czech republic

bakalářská práce

Autor:

Veronika Mariaková

Vedoucí bakalářské práce:

Ing. Miloš Duraj, Ph.D.

Ostrava 2015

VŠB - Technická univerzita Ostrava
Hornicko-geologická fakulta
Institut geologického inženýrství

Zadání bakalářské práce

Student: **Veronika Mariaková**
Studijní program: B2110 Geologické inženýrství
Studijní obor: 2101R004 Geovědní a montánní turismus
Specializace: 00 Geovědní a montánní turismus
Téma: **Rybářství a cestovní ruch v České republice**
Fishing and Tourism in the Czech Republic

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
2. Hydrologie České republiky
3. Druhy ryb žijící v našich vodách
4. Historie rybářství v tuzemsku
5. Příprava a návrh tras pro pořádání rybářských akcí v České republice
6. Závěr

Seznam doporučené odborné literatury:

Dle pokynů vedoucího bakalářské práce.

Formální náležitosti a rozsah bakalářské práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Miloš Duraj, Ph.D.**

Datum zadání: 31.10.2014

Datum odevzdání: 30.04.2015

prof. Ing. Ctirad Schejbal, CSc.
vedoucí institutu

prof. Ing. Vojtech Dirner, CSc.
děkan fakulty

Poděkování

Ráda bych poděkovala touto formou vedoucímu bakalářské práce Ing. Milošovi Durajovi, Ph.D. za odborné vedení a pomoc při zpracování bakalářské práce. Především o vynaložený čas a cenné rady.

Prohlášení

- Celou bakalářskou práci včetně příloh, jsem vypracovala samostatně a uvedla jsem všechny použité podklady a literaturu.
- Byla jsem seznámena s tím, že na moji bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č.121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – využití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a využití díla školního a § 60 – školní dílo.
- Beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, bakalářskou práci užít (§ 35 odst. 3).
- Souhlasím s tím, že jeden výtisk bakalářské práce bude uložen v Ústřední knihovně VŠB-TUO k prezenčnímu nahlédnutí a jeden výtisk bude uložen u vedoucího bakalářské práce.
- Souhlasím s tím, že údaje o bakalářské práci, obsažené v Záznamu o závěrečné práci, umístěném v příloze mé bakalářské práce, budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO.
- Bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona.
  - Bylo sjednáno, že užít své dílo – bakalářskou práci nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše)

V Ostravě dne 30.4.2015

.....

Veronika Mariaková

Summary

The subject of this bachelor thesis is to propose two routes along selected fishing areas, which are intended mainly for tourists and fishing fans.

In the introductory part, there are briefly described hydrologic conditions of the Czech Republic and classification of watercourses. Then, the thesis continues with general characteristics of fish fauna in our waters and its division into particular groups. The importance of fishery in the past is described in the next chapter, in which I focus on the work closely.

In the end, two routes are proposed along selected fishing areas in the Czech Republic.

Key words: fishery, tourism, fishes, hydrology, watercourse.

Anotace

Předmětem této bakalářské práce je navrhnout dvě trasy po vybraných rybářských lokalitách, které jsou určeny především pro turisty a příznivce rybolovu.

V úvodní části práce jsou stručně popsány hydrologické poměry České republiky a klasifikace vodních toků. Práce dále pokračuje obecnou charakteristikou rybí fauny v našich vodách a její rozdělení do jednotlivých skupin. Význam rybářství v minulosti je popsán v další kapitole, ve které se v práci zabývám blíže.

V závěru jsou navrženy dvě trasy po vybraných rybářských lokalitách v České republice.

Klíčová slova: rybářství, cestovní ruch, ryby, hydrologie, vodní tok.

OBSAH:

1. ÚVOD.....	1
2. HYDROLOGIE ČESKÉ REPUBLIKY	2
2.1 Obecná charakteristika.....	2
2.2 Hlavní povodí a správci povodí	3
2.3 Správci povodí	4
2.4 Základní rozdělení povrchových vod	5
2.4.1 Tekoucí vody	5
2.4.2 Stojaté vody	6
2.5 Rybářská pásma	8
3. DRUHY RYB ŽIJÍCÍ V NAŠICH VODÁCH.....	10
3.1 Obecná charakteristika.....	10
3.2 Rozdělení ryb podle druhů.....	10
4. HISTORIE RYBÁŘSTVÍ V TUZEMSKU	22
4.1 Význam rybářství.....	22
4.2 Historický rozvoj rybářství na českých vodách	22
4.3 Významní čeští rybníkáři	23
4.4 Počátky rybníkářství v tuzemsku	24
5. PŘÍPRAVA A NÁVRH TRAS PRO POŘÁDÁNÍ RYBÁŘSKÝCH AKCÍ V ČESKÉ REPUBLICE.....	26
5.1 Trasa č. 1 Putování po vybraných vodních nádržích a štěrkojnách v moravskoslezském kraji.....	26
5.2 Trasa č. 2 - Putování po vybraných rybářských lokalitách v olomouckém kraji.....	32
6. ZÁVĚR	36
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	36
SEZNAM OBRÁZKŮ.....	39

1. ÚVOD

Turismus a rybářství je oblíbenou aktivitou ve volném čase, která se dá provozovat již od útlého dětství. Prakticky se s ním můžeme setkávat v celé republice. V této činnosti se můžeme seznámit s krásami přírody a životem ve vodním prostředí. Z tohoto důvodu se bakalářská práce zabývá tématem Rybářství a cestovní ruch v České republice.

Hlavním cílem bakalářské práce je připravit pro zájemce o rybářství a turistiku návrh trasy po vybraných rybářských lokalitách.

Rybářství sehrávalo důležitou roli ve střední Evropě od pradávných dob. Již z této doby nacházíme artefakty rybářských nástrojů, které byly v průběhu doby postupně zdokonalovány.

Později se začíná rozvíjet umělý chov ryb a intenzivní vývoj rybníkářství na mnoha místech v tuzemsku i ve světě. Hlavně v posledním století byla věnována velká pozornost v rozvoji rybníkářství a také odborné výuce této disciplíny v Čechách. Některé oblasti jako jsou Jižní Čechy, jsou proslaveny umělým chovem ryb již dlouhou dobu a rybníky se tak staly výraznou krajinnou dominantou této oblasti.

Rybářský turismus se velmi intenzivně rozvíjí hlavně v poslední době, také v důsledku globalizace a je propagován v odborných časopisech a populárně naučných knihách, filmech apod. Jedním ze známých propagátorů v tomto sportu v celosvětovém měřítku nejenom v tuzemsku, ale i ve světě je např. Jakub Vágner, který ve svých populárně naučných filmech propaguje způsoby rybářských technik na lokalitách celého světa.

Tyto dlouholeté tradice se promítly také do různých kulturních akcí, jakými jsou pravidelné rybářské plesy, výlovy rybníků a rybářské závody. Těchto akcí se mohou zúčastnit také ostatní zájemci, kteří mohou propadnout tomuto sportu.

2. Hydrologie České republiky

2.1 Obecná charakteristika

Česká republika je označována jako významná pramenitá oblast evropského kontinentu a to z hlediska její vnitrozemské polohy v srdci střední Evropy. Většina jejích toků odvádí vodu na území sousedních toků, které pramení až k hraničnímu profilu po celém jejím území. (Štefáček 2010)

Vodní toky jsou především závislé na atmosférických srážkách, kdy v průběhu roku dochází ke značnému kolísání hladiny a to v důsledku střídajících se ročních období. V jarních měsících je intenzita kolísání největší a to v důsledku tání sněhu a značného deštivého počasí.

Největší hrozbou pro Českou republiku jsou povodně, které jsou způsobené zejména klimatickými podmínkami. Vzniku povodní nelze nijak zabránit, pouze můžeme vytvořit vhodná opatření pro zmírnění jejich dopadu na životy a majetek obyvatel. (Němec 2006)

V současnosti máme již moderní techniku pro monitorování stavu hladiny, kde můžeme pozorovat aktuální dění a jsme tak průběžně informováni o vodním stavu hladiny. Dalším důležitým bodem je to, že máme k dispozici také přehled o množství spadlých srážek. Tyto informace zprostředkovávají srážkoměrné stanice, které jsou provozovány hydrometeorologickým ústavem a zcela přístupné veřejnosti.

V České republice můžeme nalézt spousty minerálních pramenů a to v důsledku geologického vývoje v minulosti. Nachází se zde nepřeborné množství rybníků a údolních nádrží. V ojedinělém případě také ledovcová jezírka v horách, vodní plochy v krasových oblastech a rašelinná jezírka.

Hydrologická síť České republiky se dělí na tři hlavní hydrologické povodí a to Labe, Odry a Dunaj. Území je tak rozděleno podle odtoku vody do příslušných moří: Severního, Baltského a Černého. Místo, kde se tyto povodí setkávají, se nachází na hranici Česka a Polska poblíž Kralického Sněžníku.

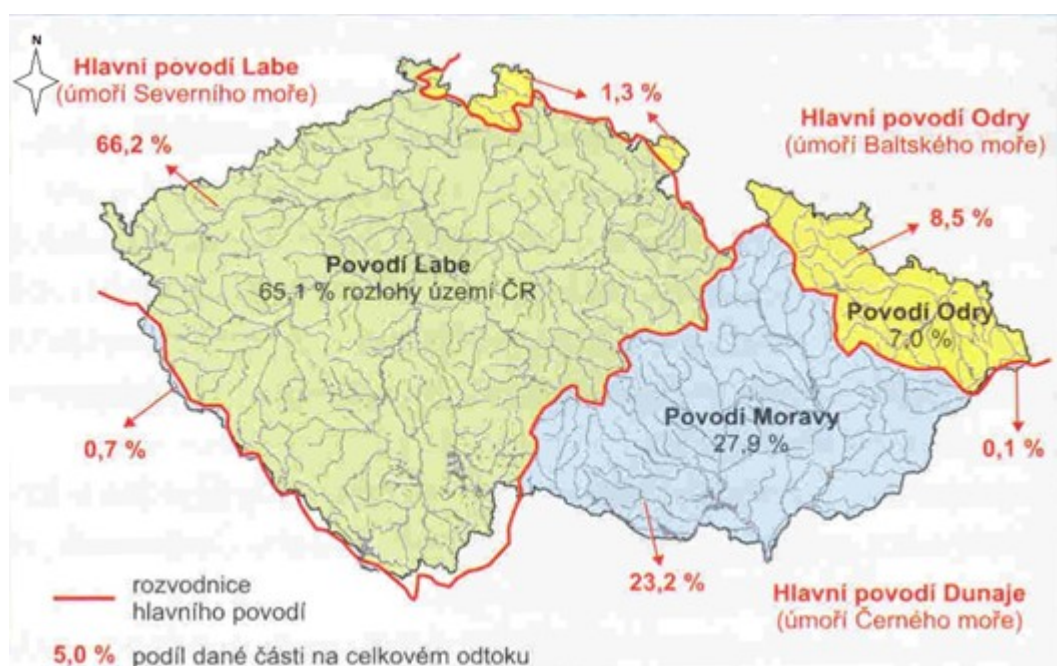

Kdybychom mohli shrnout hydrologickou síť, nachází se zde 76 000 km vodních toků, které dosahují délky až 15 000 km. U menších toků přesahuje délka přes 60 000 km. (Němec 2006)

2.2 Hlavní povodí a správci povodí

Povodí Labe

Povodí Labe zaujímá největší část České republiky, které úmoří do Severního moře. Je označováno jako hydrologické pořadí č. 1. Najdeme ho především v okrajových pohořích a to na Šumavě, Krušných horách, Jizerských horách, Krkonoších, Orlických horách a na Českomoravské vrchovině. Mezi hlavní zdrojnice tohoto povodí patří Labe a Vltava. Vltava je překvapivě nejvodnatějším tokem než Labe, který pramení ve vrcholové části Šumavy, přičemž jeden z pramenů leží na území Německa. (Štefáček 2010)

Obr. 1 – Vyznačení hlavních povodí na mapce ČR (Internet 1)

Povodí Odry

Povodí Odry zase naopak zaobírá nejmenší rozlohu a to severní oblasti Moravy a příhraniční části na severu Čech. Povodí Odry patří do úmoří Baltského moře. Mezi hlavní

zdrojnice zde patří Opava, Odra, Ostravice a Olše, které se stékají v oblasti Ostravské aglomerace, tudíž tato situace zvyšuje riziko vzniku povodní.

Povodí Moravy

Povodí Moravy odvádí vodu do Dunaje, tudíž je jeho součástí. Zahrnuje jižní příhraniční oblast Čech, celou střední a jižní Moravu. Hlavní toky jsou řeka Morava a Dyje. Patří úmoří do Černého moře. Mezi hlavní oblasti toho povodí jsou zejména hory v severovýchodní části a to Jeseníky, Beskydy a Bílé Karpaty.

2.3 Správci povodí

Mezi hlavní správce povodí řadíme šest největších státních podniků. Důležitou funkci pro vznik těchto podniků má zejména Ministerstvo zemědělství. Hlavní náplní předmětu své činnosti je především ochrana a provoz vodních toků ve vlastnictví státu, k nimž má právo hospodařit. Udává také informace o vodních stavech a průtocích, jakosti povrchové vody, povodňových stavech, mimořádných manipulacích a změn v oblasti vod. Většina těchto podniků vznikla 1. ledna 2001 jako státní podniky. A to na základě zákona č. 300/2000Sb. O povodích.

Jako první zde můžeme zařadit státní podnik Povodí Labe, který spravuje více než 9 141 km vodních toků, zejména v hydrologickém povodí Labe a dalších vymezených hydrologických povodích.

Dalším hlavním správcem je povodí Vltava se sídlem v Praze. Jedná se o státní podnik, který spravuje více než 23 000 km vodních toků hydrologického povodí významného toku Vltava a to 35 přehradních nádrží a 2 rybníky. Dále spravuje 12 000 km drobných vodních toků.

Třetím hlavním správcem je povodí Odry, které sídlí v Ostravě a má pod sebou přes 5 000 km vodních toků v hydrologickém povodí Odry. Spravuje celkem 9 přehradních nádrží. Jeho územní působnost pokrývá oblast Moravskoslezského a Olomouckého kraje.

Jako další státní podnik je Morava, který vznikl v roce 1966. Sídlí v Brně a stará se o 35 přehradních nádrží a 12 rybníků.

Povodí Ohře, sídlící v Chomutově spravuje přes 20 přehradních nádrží. Jeho územní působnost je zejména v oblasti povodí Ohře, ale také povodí ostatních přítoků Labe.

Posledním státním správcem jsou Lesy ČR. Tento podnik vznikl 1. ledna 1992 a jeho hlavním posláním je především hospodaření a provoz drobných toků ve vlastnictví státu. Další činnosti je sledování stavu koryt a zajištění jejich úprav za účelem protipovodňové a protierozní ochrany.

2.4 Základní rozdělení povrchových vod

2.4.1 Tekoucí vody

Tekoucí vody jsou charakteristické jednosměrným stálým prouděním vody v toku dané spádem terénu. Vodní toky podle velikosti, šířky koryta a vodnosti rozdělujeme na řeky, říčky, potoky, horské potoky, bystřiny a vodopády. (Štefáček 2010)

Řeky

Mezi nejmohutnější řeku můžeme zařadit Labe, která pramení v Krkonoších. Jejími hlavními přítoky od pramene je Úpa, Metuje, Orlice, Chrudimka, Cidlina, Jizera, Ohře, Bílina, Ploučnice.

Jako nejdelší řeka v České republice můžeme označit Vltavu, která je také největším přítokem Labe. Vzniká soutokem Studené a Teplé Vltavy. Její největší přítoky jsou dále Malše, Lužnice, Sázava, Berounka a Otava. Další řekou, je řeka Morava, kterou můžeme označit jako třetí nejdelší řeku v ČR, která pramení v Jeseníkách a končí na jihu Moravy, kde posléze stéká do Dunaje. Mezi její přítoky patří Desná, Bečva, Haná, Olšava a Dyje. Dyje je nejdelší přítok Moravy, který pramení na česko-moravském pomezí a dále pak k hranicím Rakouska.

Řeka Odra nám odvodňuje hlavní území severní Moravy a Slezska, která pramení v Nížkém Jeseníku, poté opouští území ČR do Polska. Jako hlavní přítoky můžeme zařadit Moravici, Opavu, Olši a Ostravici. Významným tokem pro tuto oblast je Lužická Nisa.

Obr. 2 – Vyznačení řek na mapce ČR (Internet 2)

Vodopády

V České republice se nachází přes stovku vodopádů, které přesahují přes stovky metrů. Můžeme zde vidět přírodní vodopády a také vodopády umělé, které byly vytvořené lidskou činností. Největší počet se nachází v Krkonoších. Mezi nejznámější patří Pančavský vodopád, který se řadí jako nejvyšší. Dosahuje výšky přes 148 m. Dále je to například Labský, Mumlavský, Bílá strž, Vaňovský, vodopády Černé Desné, Adršpašské nebo Rešovské. (Němec 2006)

2.4.2 Stojaté vody

Ke stojatým vodám patří jak vodní plochy přirozené, tak také uměle vytvořené. Hlavním důsledkem jejich vytvoření vedlo k vodohospodářským účelům a to zejména pro ochranu před povodněmi, jako zdroj pitné vody pro obyvatelstvo, pro zemědělství a průmysl, výrobu elektrické energie a také jako rekreace. Řadí se zde rybníky, jezera, údolní nádrže, přehradní nádrže, mrtvá říční ramena, močály a mokřady, důlní propadliny, zatopené kamenolomy, rašeliniště a tůně.

Rybníky

Jedná se o umělé vodní nádrže. První rybníky byly budovány již od středověku, především pro chov ryb. K největšímu rozmachu došlo, ale až za vlády Karla IV.

V současné době je u nás evidováno více než 21 000 rybníků, které zaujímají plochu přes 50 000 hektarů. (Křivánek, Němec, Kopp 2012)

Mezi nejznámější a nejhustší síť rybníků se nachází v jižních Čechách na Třeboňsku, Českých Budějovicích a Vodňan. Dále rozlehlá část se nachází na Českomoravské vrchovině, na severní Moravě v Poodří a Jižní Moravě. Jako největší v Čechách jsou vodní díla Rožmberk, Horusický u Veselí nad Lužnicí. Na Moravě je to pak Nesyt u Lednice.

Přehradní nádrže

Jedná se o vodní nádrž, která vznikla přehrazením vodního toku přehradní zdí. Většina přehradních nádrží byla budována v minulém století, především v jeho druhé polovině.

Největší počet vodních nádrží se nachází na řece Vltavě, která se nazývá také tzv. Vltavská kaskáda – jedná se o soustavu vodních děl, která zahrnuje celkem 9 přehrad. Vodní nádrž, která má největší rozlohu je Lipenská přehrada, která právě leží na řece Vltavě. Mezi nejobjemnější vodní nádrž, se zde řadí Orlická přehrada, která taktéž leží na řece Vltavě. Jako nejhlubší nádrž můžeme označit Dalešice na řece Jihlavě. Mezi další významné vodní nádrže jsou Slapy, Švihov, Vranov, Šance, Slezská Harta, Přísečnice, Hracholusky, Jesenice, Vir.

Jezera

Jedná se o vnitrozemské nádrže se sladkou nebo slanou vodou. Mnoho jezer vznikalo v důsledku těžby nerostných surovin. Můžeme je rozdělit na přírodní a umělá. Přírodní jezera dělíme ještě podle jejího vzniku a to na ledovcová jezera, rašelinná, sesuvová, krasová a říční. Nachází se zde i jedno z rybářských pásem a to cejnové pásmo II.

Nejznámější a největší jezera se nachází podél řeky Moravy, Bečvy a v povodí Lužnice. Dále jezera, které vznikly ledovcovým původem je Černé, Čertovo, Plešné, Laka a Prášilské jezero, které se nachází na Šumavě.

2.5 Rybářská pásma

Povrchové vody se dále dělí na pásma podle jednotlivých druhů ryb žijících v určitém úseku. Jako první se pokusil definovat tyto pásma český zoolog Antonín Frič. Jsou pojmenovány podle typického zástupce sladkovodních ryb. Rozlišujeme celkem 4 pásma a to pásmo pstruhové, lipanové, parmové a cejnové. Jde pouze o okrajové vymezení pásem, jelikož hranice mezi pásmy je někdy velmi obtížné určit. (Hanel 2001)

Pstruhové pásmo

Zahrnuje především horní toky potoků, které pramení většinou v horách a podhůří. Voda bývá chladnější, která vyhovuje především lososovitým rybám, zejména pstruhům. Většinou u těchto vod nedochází k deficitu kyslíku a znečištění vody. (Vondrák, Stárek 2002)

Lipanové pásmo

Obsahuje části potoků s postranními přítoky, které se mění na říčky, protékajícími údolími a loukami. Tyto řeky vytváří četné meandry a nánosy. Ryby žijící v tomto pásmu nacházejí mnohem víc potravy. Nejedná se tedy jen o rostlinnou potravu a larvy hmyzu, ale také drobné rybky, které slouží jako potrava pro dravce. Dominantním druhem je zde zejména lipan.

Parmové pásmo

V tomto pásmu se řeky rozšiřují a nabývají na své hmotnosti a to díky přítokům různých potoků a říček. Vytvářejí se tak tišiny a dlouhé úseky řek vytvářejí podmínky pro život ryb. Dno je tvořeno převážně štěrkem nebo pískem. Voda je teplejší a roste zde daleko víc vodních rostlin, které slouží jako potrava a úkryt. Žijí se převážně druhy kaprovitých ryb.

Cejnové pásmo

Řeky tohoto pásma jsou široké, hlubší a tečou volně. Dno obsahuje většinou usazeniny a bahno. Jediný problém je, že dochází tak často ke znečištění vody. Je zde dostatek vodních rostlin. V těchto podmínkách žijí skoro všechny druhy ryb. Zejména si zde libují velcí dravci jako sumci a štiky.

Cejnové pásmo II

Můžeme zde zařadit údolní jezera. Toto pásmo se již v dnešní době příliš nevyskytuje. Charakteristickými druhy zde převažují dravé ryby, jako jsou například candáti.

3. Druhy ryb žijící v našich vodách

3.1 Obecná charakteristika

Sladkovodní ryby u nás žijí jak ve stojatých, tak tekoucích vodách, které rozdělujeme podle rychlosti proudu vody, obsahu kyslíku a teploty do čtyř pásem, které jsou pojmenovány podle jednotlivých zástupců sladkovodních ryb. Rozdělujeme je tedy na pásmo cejnové, lipanové, parmové a pstruhové. Dále je dělíme podle způsobu výživy a to na dravé, které se živí drobnými živočichy nebo jinými rybami a nedravé, které se živí převážně rostlinnou potravou, popřípadě hmyzem. Ryby považujeme za vrcholný článek života ve vodě a řadíme je k primitivním živočichům. (Reiser 1996)

Ryby mají u nás v hospodářství důležitý význam. Je prokázáno, že jejich maso má vysokou výživnou, ale i dietetickou hodnotu. Tudiž můžeme konstatovat, že jsou pro nás důležitou složkou obživy.

V současné době se v našich vodách vyskytuje 70 druhů sladkovodních ryb, ale pouze polovina z nich má význam pro rybolov. Z důvodu lidské činnosti na vodních tocích jako byla výstavba jezů či znečištění vod, mnoho druhů z našich vod vymizelo. V posledních letech se však lidstvo snaží napravit tuto situaci, aby výskyt některých vymizelých druhů ryb obnovil. (Göllner 2001)

3.2 Rozdělení ryb podle druhů

Sladkovodní ryby u nás řadíme do třídy paprskoploutví. Tyto druhy se pak dělí do řádů a čeledí, ve kterých jsou jednotliví zástupci.

Třída: Paprskoploutví (*Actinopterygii*)

Řád: Jeseteři (*Acipenseriformes*)

Čeleď: Jeseterovití (*Acipenseridae*)

Zástupci v této čeledi byli a jsou pro nás vzácností. V současné době se v našich vodách objevují různé druhy jeseterů, které pocházejí převážně z dovozů či umělých chovů. Tento druh je vysazován především za účelem sportovního rybolovu, především do soukromých rybářských revírů. V oblasti řeky Moravy a Dyje se ojediněle objevuje jeseter

malý, který dorůstá 40-70 cm a hmotnosti okolo 1 kg. Živí se převážně vodními živočichy všeho druhu jako jsou jikry ryb, žížaly nebo larvy jepic. (Reiser 1996)

Obr. 3 - Jeseter malý (*Acipenser ruthenus*) (Internet 3)

Řád: Holobřiší (*Anguilliformes*)

Čeleď: Úhořovití (*Anguillidae*)

Do této čeledi patří u nás jediný zástupce a to úhoř říční. V našich řekách prožívá podstatnou část svého života a až v dospělosti se přesouvá do moří, kde se dále rozmnožuje. Jeho četnost u nás se výrazně zhoršuje v důsledku zvýšení ceny, tudíž dochází k omezení dovozu a rozsahu vysazování. Úhoř dorůstá obvykle do 120 cm, je typický pro své hadovité tělo a ploutevní lem, který je srostlý společně s hřbetní, ocasní a řitní ploutví.

Obr. 4 - Úhoř říční (*Anguilla anguilla*) (Internet 4)

Řád: Máloostní (*Cypriniformes*)

Čeleď : Kaprovití (*Cyprinidae*)

Můžeme říct, že tato čeleď je pro nás nejbohatší, neboť v současné době zde řadíme 25 původních druhů ryb. Jedná se o velmi různorodou skupinu proto určování těchto druhů je o něco náročnější a je důležité postupovat podle popisu a daných kritérií. (Göllner 2010)

Jako nejznámější druh této čeledi řadíme kapra obecného, který je typický svým vysouvatelem rypcem se čtyřmi vousky, silné a tvrdé hřbetní a řitní ploutve. Velikost se pohybuje od 25-70 cm celkové délky. Největší evidované úlovky dosahují přes 30 kg a délky 110 cm. Poměrně se jedná o dlouhověkou rybu, která se dožívá 15-20 let. Z hlediska potravy můžeme kapra obecného označit za všežravce. Živí se planktonem či rostlinnými semeny. V současné době se vyskytuje ve všech typech vod s výjimkou potoků a bystřin.

Rozlišujeme celkem pět druhů kaprů a to kapr sazan, ten se tedy u nás vyskytuje velice zřídka. Odlišuje se svou stavbou těla, které je protáhlé. Dále to je šupináč, který má pokryté celé tělo šupinami. Lysec, u kterého se šupiny vyskytují nepravidelně. Kapr hladký, který má tělo téměř bez šupin a kapr řádkový, který má šupiny rozvětvené v řádcích. Tento druh ryby můžeme označit za hospodářského a produkčního druhu v našem rybářství.

Obr. 5 - Kapr obecný (*Cyprinus carpio*) (foto: autor 2013)

Karas obecný, který se liší od kapra tím, že nemá vousky. Dorůstá do velikosti až 30 cm. Jedná se také o všežravou rybu. Vyskytuje se v pomalu tekoucích vodách a

zarostlých biotopech. Dokáže přežít i bezkyslíkaté stavy. V současné době z hlediska existence je považován za ohrožený druh.

Obr. 6 - Karas obecný (Carrasius carrasius) (foto: autor 2013)

Lín obecný je charakteristický tím, že má zavalitější tělo a dva malé vousky. Dorůstá do velikosti 35 cm. V rybnících je chován jako vedlejší ryba. Je významný pro vynikající kvalitu masa, které se velmi podobá pstruhu. Vyskytuje se převážně ve stojatých vodách a je považován za nejlepší nástrahu pro lovení dravých ryb.

Obr. 7 - Lín obecný (Tinca tinca) (foto: autor 2014)

Cejn velký je hojně rozšířený ve stojatých vodách, který žije převážně v hejnech. Zdržují se ve větších hloubkách. Dorůstá do velikosti 60 cm. Je typický pro své zploštělé tělo a špičaté ploutve. Je označován jako nejvýznamnější rybou v mimopstruhových vodách.

Obr. 8 - Cejn velký (Abramis brama) (foto: autor 2014)

Amur bílý je vyhledávaným objektem sportovního rybolovu. Jedná se o býložravou rybu, která dorůstá značné velikosti až 100 cm. Charakteristický je svou černou výstelkou břišní dutiny. Vzhledem k nižšímu obsahu tuku je oblíbeným pokrmem. Amur byl původně vysazován pro likvidaci porostů vodních rostlin a rákosí.

Obr. 9 - Amur bílý (Ctenopharyngodon idellus) (foto: autor 2014)

Parma obecná se vyznačuje svým válcovitým tělem a výrazně prodlouženou hřbetní ploutví. Žije převážně ve středních částech toků parmového pásma. Dorůstá obvykle do velikosti 60 cm. Jikry a mlíči v době tření jsou jedovaté.

Obr. 10 - Parma obecná (*Barbus barbus*) (foto: autor 2014)

Řád: Sumci (*Siluriformes*)

Čeleď: Sumcovití (*Siluridae*)

Do této skupiny patří jediný druh a to sumec velký, který je považován za největší rybu u nás. Sumec dosahuje délky až 150 cm. Největší úlovky pochází z údolní nádrže Vranov na řece Dyji. Je označován za dlouhověkou rybu, kdy se dožívá 30-50 let. Jeho charakteristické rysy jsou vousky na horní i dolní čelisti, válcovité tělo, extrémně malou hřbetní ploutev a širokou řitní ploutev v podobě lemu. Žije v dolních tocích větších řek cejnového pásma. Zdržuje se na dně v členitém prostředí s úkryty. Živí se ryby a dalšími obratlovci jako jsou žáby. Sumec nepatří mezi chráněné ryby, ale jeho lov je opatřen rybářským řádem. Jeho maso je příliš tučné, proto je lepší v uzené úpravě. (Dus, Lusk 2010)

Obr. 11 - Sumec velký (*Silurus glanc*) (foto: autor 2012)

Řád: Štikotvární (*Esociformes*)

Čeleď: Štikovité (*Esocidae*)

Zde řadíme jediný druh a to štika obecnou, která je ojedinělá a žádný jiný druh se jí nepodobá. Její tělo je válcovité, protáhlé s širokým hřbetem. Její hlavním rysem je ozubená čelist. Dorůstá do délky až 100 cm. Žije převážně v dolních tocích řek a jejich záplavovém území. Vyhledává především členité vodní prostředí, které je obklopeno vodními rostlinami a zatopenými keři. Živí se dravým způsobem výživy a to rybami všeho druhu.

Obr. 12 – Štika obecná (*Esox lucius*) (Internet 5)

Řád: Lososotvaří (*Salmoniformes*)

Čeleď: Lososovití (*Salmonidae*)

Všechny druhy této čeledi mají charakteristickou tukovou ploutvičku mezi hřbetní a ocasní ploutvičkou, protáhlé tělo a z boků mírně zploštělé. V době tření je zajímavým poznatkem to, že samci jsou výrazně barevnější oproti samicím. (Randák, Slavík, Kubečka, Adámek, et.al. 2013)

Mezi lososovité druhy řadíme lososa obecného, který je pro nás vzácný vzhledem k jeho výskytu a snaze o jeho obnovu. Výstavba jezů a hlavně znečištění vodních toků, způsobilo jeho značné vymizení. Ojediněle se s ním můžeme setkat v dolním toku Labe a jeho přítocích. Vyskytují se o délce 70-90 cm. Jejich tělo v dospělosti má výrazně černé skvrny. Pro tento druh byla dokonce vymezena významná lokalita, která je zařazená do systému chráněných území Natura 2000.

Obr. 13 - Losos obecný (*Salmo salar*) (Internet 6)

Pstruh obecný a pstruh duhový, jedná se o dravou rybu se silnými čelistmi a válcovitým tělem. Obvykle dorůstá do 40 cm. Na bocích bývají červené skvrny, které jsou světle lemované. Žije převážně v tocích pstruhového a lipanového pásma nebo v menších údolních nádržích. Patří mezi hospodářsky a rybářsky nejvýznamnější rybu pstruhových vod. Je charakteristický svým teritoriálním chováním. Živí se larvami vodního hmyzu.

Obr.14 - Pstruh obecný (Salmo trutta) (Internet 7)

Obr. 15 - Pstruh duhový (Oncorhynchus mykiss) (Internet 8)

Řád: Ostnoploutví (*Perciformes*)

Čeleď: Okounovití (*Percidae*)

V současné době se v České republice vyskytuje 8 druhů z této čeledi. Jedná se o dravé ryby, které se živí převážně jinými druhy ryb a dalšími živočichy. Typickým znakem pro tento druh je rozdělená hřbetní ploutev. (Vondrák, Stárek 2002)

Prvním zástupcem této skupiny je candát obecný, který patří mezi vyhledávané a cenné druhy ryby a to pro velmi kvalitní maso. Je charakteristický především svou hřbetní ploutví, která je rozdělená na dvě části. Na hřbetě a bocích se vyskytují svislé, tmavé

pruhy. Dorůstá do délky 70 cm. Jeho čelisti jsou ozubené, na kterých vyniká dvojice velkých zubů na spodní části čelisti. Vyskytuje se převážně v čistých vodách. U nás je výskyt nejčastěji v povodí řeky Moravy. Jeho poddruhem je candát východní.

Obr. 16 - Candát obecný (Sander lucioperca) (foto: autor 2012)

Dalším zástupcem je okoun říční, který se u nás vyskytuje v hojném počtu. Tato ryba je velkým lákadlem pro sportovní rybolov. Má typické znaky stejně jako candát obecný. Liší se, ale svou stavbou těla, které je výrazně štíhlejší. Okoun je velice aktivní ryba, tudíž se dá lovit i v zimě pod ledem. Obvykle dorůstá do délky 30 cm.

Obr. 17 - Okoun říční (Perca fluviatilis) (foto: autor 2013)

Poslední zástupce je ježdík obecný, který pro nás není až tak známý druh. Co se týče jeho úlovku, není pro nás příliš velkým přínosem. Většinou se využívá jako nástražní rybka pro lov candátů. Jedná se o krátkověkou rybu, která se dožívá až 5 let. Dorůstá pouze do 15 cm a je charakteristický svou hřbetní ploutví, která tvoří tvrdé, vyztužené paprsky. Dalšími poddruhy jsou například ježdík žlutý či ježdík dunajský.

Obr. 18 - Ježdík obecný (*Gymnocephalus cernuus*) (foto: autor 2014)

Obr. 19 - Ježdík žlutý (*Gymnocephalus schraetser*) (Internet 9)

Čeleď: Hlaváčovití (*Gobiidae*)

Do této skupiny patří pouze dva zástupci a to hlavačka mramorová a hlaváč černoústý. Jedná se o nepůvodní a invazivní druhy, které se v posledních letech u nás rozšířili.

Obr. 20 - Hlavačka mramorovaná (*Proterorhinus marmoratus*) (Internet 10)

Obr. 21 - Hlaváč černoústý (*Neogobius melanostomus*) (Internet 11)

4. Historie rybářství v tuzemsku

4.1 Význam rybářství

Již v předchozích tisíciletích sloužily ryby jako potrava pro lidstvo. Prostředí se zdrojem sladké vody bylo vždy přirozenou součástí člověka. Už pravěký člověk věděl, že i v nejhlubším vnitrozemí žijí ve vodě živočichové vhodní jako snadno dosažitelná potrava. Lov těchto živočichů se odehrával zejména v mělkém vodním prostředí za pomoci rukou nebo ručně vyráběných nástrojů jako vidlic, oštěpů či šípů. V písčitých a šterkových nánosech v Polabí, Poohří a na Rýnu byly často nalézány pazourkové mikrolity, které se využívaly pro zpracování nožů, které byly zasazené do oštěpů. (Dus, Lusk 2010)

Rybolovem se zejména zabývaly i děti a ženy, což bylo pro všechny velkým přínosem. Ryby nebyly využívány jenom pro zdroj obživy, ale také pro své šupiny, ze kterých si vyráběli ozdobné předměty. Dalším využitím byla i kůže, která sloužila pro zpevňování spojů různého náradí.

4.2 Historický rozvoj rybářství na českých vodách

Profesionální rozvoj rybolovu přináší na naše území Slované, kteří mají dokonalejší nástroje, jako jsou háčky a sítě. Dochází tak k první výstavbě rybníků, které patřily především klášterům pro chov kapra. Písemné zmínky ke vzniku prvního rybníku spadají do 12. století, kdy byl vybudován v roce 1115 nestarší rybník na základě zakládací listiny kladrubského kláštera. (Randák, Slavík, Kubečka, Adámek, et.al. 2013)

Teprve ve 14. století dochází k jejich obnově, kterou sám podpořil císař Karel IV. V této době tak dosáhla výměra rybníků přes 60 000 hektarů. Důsledkem husitských válek, ale byl způsoben úpadek hospodářství a téměř polovina rybníků zanikla.

Nový rozmach rybníkářství nastal až ve 2. polovině 15. století a to za vlády Jiřího z Poděbrad, kdy bylo obnoveno a vybudováno přes 25 000 rybníků. Výstavba dále pokračovala i na Moravě. Toto období bylo také označováno jako „Zlatý věk“. První zmínky a historické kresby z 15. a 16. století poukazují na lov udicí, který byl spíše provozován pro zábavu vyššími společenskými třídami.

V období třicetileté války nastal rozvrat hospodářství, tudíž zanikla opět většina rybníků. V důsledku rozvoje polního hospodářství pokračovalo rušení rybníků až do 17.

století. Rybníky zanikly především v Polabí a na jižní Moravě. Úbytek rybníků tak přesahoval přes 60 procent.

V 18. století výstavba rybníků začala navyšovat a docházelo tak ke zdokonalování chovu ryb, tudíž i vývozu. Byly to zejména kapři z Čech a Moravy, kteří putovali do sousedních zemí. Byly tak poprvé prozkoumávány tekoucí vody a došlo k jejich rozdělení podle převažujícího výskytu druhů ryb na rybářská pásma. Vnikají tak první publikace o rybářství.

Po 1. světové válce a po vzniku samostatného Československa v roce 1918 došlo k výraznému rozvoji rybníkářství. V této době byla založená první státní rybářská škola a později Výzkumný ústav v Praze. Technika a prostředky k rybolovu se postupně rozvíjí až v druhé polovině 20. století.

Po 2 světové válce přešly rybníky do vlastnictví státu. Vznikl tak státní podnik Státní rybářství, který měl za úkol veškerý chov ryb. Koncem 2. poloviny 19. století se rybáři začali sdružovat do spolků. Tyto spolky si pronajímaly především úseky řek vyhrazené k provozování rybářského sportu. Postupně se počet spolků zvyšoval. První spolek u nás byl založen v Opavě v roce 1873, kdy řeky byly rozděleny do revírů a prodávaly se tzv. povolenky, které sloužili jako doklad člena rybářského spolku, který mu umožnil rybolov v daném revíru.

První rybářský zákon vzniká až v roce 1883, který byl urče pro české země. Tímto zákonem skončil volný rybolov na vodních tocích. Zákon také zahrnoval zavedení rybářského lístku, který sloužil pro kontrolu lovených ryb. K úpravě zákona docházelo postupným vývojem, kdy byl upřesněn vyhláškou až v roce 1938. (Dus, Lusk 2010)

4.3 Významní čeští rybníkáři

Během rozvoje rybníkářství se zasloužili velké počty mnoha významných rybníkářů, kteří se snažili především o výstavbu rybníků a jejich zachování.

Jako prvního nejvýznamnějšího rybníkáře můžeme označit Viléma z Pernštejna, který se v 16. století zasloužil o rozvoj rybníční soustavy ve východočeském Polabí.

Jako dalším představitelem je Josef Štěpánek Netolický, který se především zasloužil rozšířením rybníků ve východních Čechách a na Třeboňsku. Mezi jeho neznámější díla patří Opatovický nebo Horusický rybník. Dalším důležitým dílem je vytvoření návrhu

rybníční soustavy na Třeboňsku tzv. Zlaté stoky, která měla sloužit jako zásobárna rybníků. Stavěl především mělké rybníky, ve kterých se dařilo zejména kaprům. Po své smrti zanechal 9 velkých a 37 malých rybníků.

O další výstavbu, která navázala po Josefu Netolickém, se zasloužil významný rybníkář Jakub Krčín. Založil například rybník Svět, který se nachází v Jihočeském kraji. Jeho nejvýznamnější dílo můžeme, ale označit rybník Rožmberk, který budoval skoro 6 let.

Zde řadíme také Josefa Šustu, který působil v 19. století jako ředitel Třeboňského panství knížete Jana Adolfa II. ze Schwarzenberga. Věnoval se zejména hospodářskému chovu sladkovodních ryb. Jeho znalosti a zkušenosti nám velice posloužily jako základní poznatky hospodářského chovu, které jsou dodnes světově uznávané. Zavedl především chov candáta, letnění a zimování rybníků a výrazně zvýšil produkci.

4.4 Počátky rybníkářství v tuzemsku

Mezi první rybu, která se chovala již ve středověku, můžeme označit jednoznačně kapra. Jedná se o první domestikovanou rybu v historii a nejvýznamnější druh využívaný v české akvakultuře. (Randák, Slavík, Kubečka, Adámek, et.al. 2013)

Do Evropy se o jeho rozšíření zasloužili především Římané, kteří tuto rybu převáželi po Středozezemním moři. První zmínky o chovu kapra v českých zemích spadají již do 11. století. Původně byl kapr chován v klášterních jezírcích a sloužil jako honosný pokrm mnichům. Kapr se původně nazýval Sazan, který žil převážně v říčkách nebo zaplavených loukách. Křížením tohoto druhu vznikaly nové typy kaprů. Jako první typ kapra byl vyšlechtěn kapr obecný. Kapr sazan se vyskytoval pouze na řekách Moravy a Dyje. Dnes se již vyskytuje ojediněle a je řazen mezi ohrožené druhy u nás.

Jako dalším historickým druhem nelze opomenout na lososa obecného, který se stal nejznámější migrující rybou z moře do vnitrozemí. Tímto druhem se především zajímali přírodovědci již od 11. století. Jeho historický vývoj spočívá především na řece Rýn, kdy docházelo ve 20. století k největší migraci tohoto druhu. V Čechách se vyskytoval v celém povodí Labe.

Úlovky lososa každoročně kolísaly a to v závislosti na hydrologických poměrech a znečištění řek. V pozdějších dobách byl označován jako vyhynulý druh. Poslední

zaznamenaný úlovek v Čechách byl roku 1953. K zániku přispěla především výstavba zdymadel.

V dnešní době se Česká republika zabývá realizací návratu lososa obecného do povodí Labe, kdy se na tomto projektu podílí i sousední státy.

5. Příprava a návrh tras pro pořádání rybářských akcí v České republice

Tato kapitola je zaměřená pro návrh dvou tras po vybraných rybářských lokalitách České republiky a jejího blízkého okolí. Trasy jsou určeny pro příznivce rybolovu všech věkových kategorií a také pro jejich rodinné příslušníky.

První trasa představuje vybrané přehradní nádrže a štěrkovny v moravskoslezském kraji. Trasa má celkem 6 zastávek. Prvním navštíveným místem bude Štěrkovna Hlučín a posledním přehradní nádrž Těrlicko. Tato trasa je spojená s obchůzkou okolních památek a je zde zahrnuto ubytování.

Druhá trasa zahrnuje návštěvu vybraných rybářských lokalit v olomouckém kraji. Trasa má celkem 2 zastávky. Navštívíme Hradecký rybník a Annínské jezero. Je zde možnost navštívit zdejší město Tovačov a jeho okolní památky.

5.1 Trasa č. 1 Putování po vybraných vodních nádržích a štěrkovnách v moravskoslezském kraji.

Trasa: *Ostrava – Štěrkovna Hlučín – Štěrkovna Dolní Benešov – vodní nádrž Kružberk – vodní nádrž Olešná – vodní nádrž Žermanice – vodní nádrž Těrlicko - Ostrava*

Štěrkovna Hlučín

Jedná se o přírodní jezero vzniklé zatopením bývalé štěrkovny (obr. 22). Nachází se na jihozápadním okraji Hlučína v okrese Opava. Hlučínské jezero má rozlohu 130 ha a její maximální hloubka je 4 m. Jezero obklopuje travnaté a štěrkové pláže. Využívá se především k rekreačním účelům a zejména rybolovu. (Internet12)

Přímo na břehu vodní plochy je možnost ubytování a to v autokempu nebo penzionu Rodos. V okolí je možno navštívit zámek Hlučín.

Obr. 22 – Štěrkovna Hlučín (foto: autor 2014)

Štěrkovna Dolní Benešov

Štěrkovna Dolní Benešov (obr. 23) má rozlohu 102 ha. Jedná se o jednu z nejčistších vodních ploch této lokality. V okolí je možno navštívit zámek Dolní Benešov, farní kostel sv. Martina s kaplí nebo také kapli sv. Kříže. (Internet 13)

Obr. 23 – Štěrkovna Dolní Benešov (foto: autor 2014)

Obr. 24 – Úlovek – Štěrkovna Dolní Benešov (foto: autor 2013)

Vodní nádrž Kružberk

Jedná se o druhou největší přehradu (obr. 25) na Severní Moravě. Přehrada leží jihozápadně od města Opavy a dále se rozkládá v pohoří Nízkého Jeseníku. Zaujímá plochu 306 ha a její přehradní hráz má 285 m. Přehrada slouží především jako zdroj pitné vody a ochrana před povodněmi. V přehradě není umožněno koupání a provozování vodních sportů, ale je zde možnost využití rybolovu. (Stráský 2010)

Je zde možnost ubytování a to v penzionu Velké Sedlo. V okolí je možno navštívit zříceninu hradu Kružberk, kostel sv. Floriána nebo kostel sv. apoštolů Petra a Pavla. (Internet 14)

Obr. 25 – Vodní nádrž Kružberk, Velké Sedlo (Internet 15)

Vodní nádrž Olešná

Vodní nádrž Olešná (obr. 26) se nachází na jihozápadním okraji Frýdku – Místku. Jejím účelem bylo především jako ochrana před povodněmi a zásobárna průmyslové vody. Později však na vodní nádrži vznikl rekreační areál. Začala výstavba kempu a restaurací. Dnes slouží především k rekreačním účelům, chovu ryb a rybolovu. Pro tento revír je nutno mít zakoupenou rybářskou povolenku. (Stráský 2010)

Vodní nádrž zaujímá plochu 87 ha a nachází se v nadmořské výšce 315 m. Šířka hráze přesahuje přes 393 m a její výška 18 m. (Internet 16)

Kolem přehrady je vystavěna cyklistická stezka, která je vhodná také pro in-line bruslaře. V okolí je možno navštívit zdejší krytý aquapark.

Obr. 26 – Vodní nádrž Olešná (foto: autor 2014)

Vodní nádrž Žermanice

Vodní nádrž Žermanice leží na řece Lučině. Slouží především jako zásobárna vody pro Biocel a Novou Huť. Nejvíce je však využívána k rekreačním účelům, koupání, vodních sportů a rybolovu (obr. 27). Žije zde velké množství dravých ryb. (Stráský 2010)

Vodní nádrž zaujímá plochu 248 ha. Šířka přehradní nádrže je 220 m a její největší hloubka dosahuje 25 m.

V okolí jsou vystavěny soukromé chaty k pronajmutí, penzion, hotel i autokempy. V blízkosti přehrady je nepřehledné množství restauračních zařízení. Je zde možno navštívit přírodní památku Žermanický lom, který je významný svou vzácnou florou a faunou.

Obr. 27 – Vodní nádrž Žermanice (foto: autor 2014)

Vodní nádrž Těrlicko

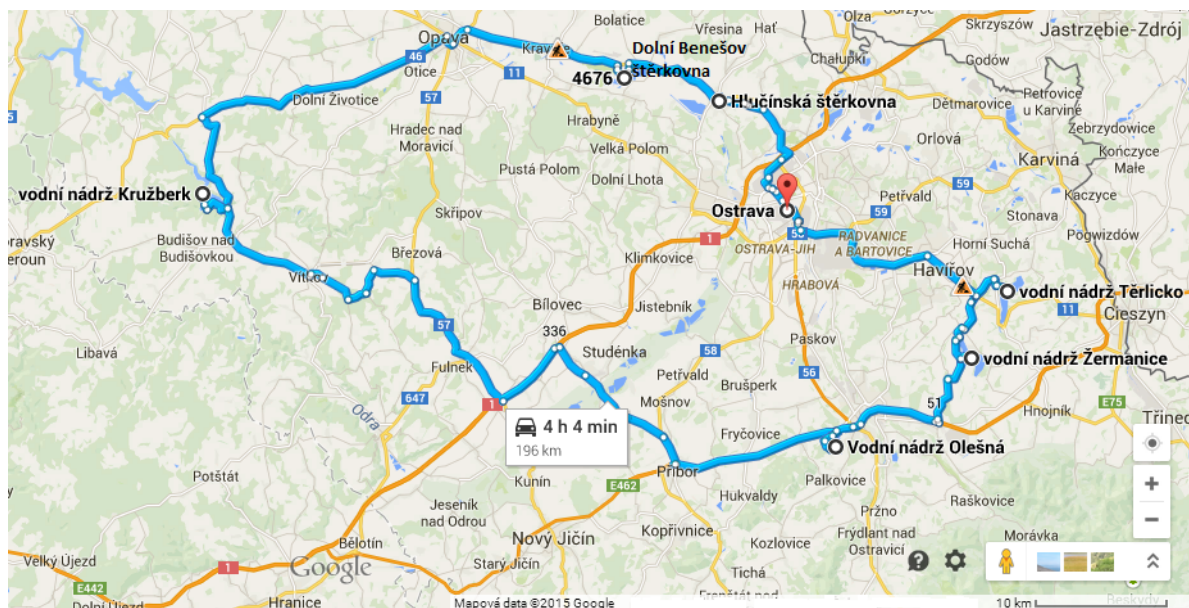
Jedná se o údolní nádrž (obr. 28), která byla zřízena jako zásobárna průmyslové vody především pro třinecké železářny a karvinské doly. V dnešní době slouží jako rekreace a možnost rybolovu. V blízkosti nádrže se nachází celkem tři pláže. Je zde vybudována také cyklostezka. Vzhledem k častému znečištění vody a výskytu řas, není zde koupání příliš vhodné. (Stráský 2010)

Vodní nádrž zaujímá plochu 277 ha a její největší hloubka je 23, 4 m. Nachází se v malebné těšínské pahorkatině na řece Stonávka.

V okolí je možno navštívit zámek Těrlicko, Památník životické tragédie, Larischův letohrádek.

Obr. 28 – Vodní nádrž Těrlicko (foto: autor 2014)

Obr. 29 - Mapka vyznačené trasy č. 1 (Internet 17 - upraveno podle autora)

5.2 Trasa č. 2 - Putování po vybraných rybářských lokalitách v olomouckém kraji

Trasa: Ostrava – Hradecký rybník – Annínské jezero - Ostrava

Hradecký rybník

Hradecký rybník se nachází severně od města Tovačov (obr. 30). Je napájen Mlýnským náhonem řeky Moravy. Slouží především jako chovný rybník. Je významný pro své každoroční výlovy. Jeho rozloha zaujímá 154 ha. V okolí Hradeckého rybníku je vybudována cyklostezka Lobodice – Olomouc. (Internet 18)

Obr. 30 – Hradecký rybník (foto: autor 2014)

Annínské jezero

Jedná se o velice rozlehlé jezero (obr. 31), které vzniklo především těžbou štěrkopísku. Nachází se na jihovýchodním okraji města Tovačov, kde se nachází další dvě malá přilehlá jezírka. Jezero lemují štěrkopískové břehy bez porostů. Annínské jezero slouží pouze pro rybolov, nikoliv ke koupání. (Internet 19)

Obr. 31 – Annínské jezero (foto: autor 2014)

Obr. 32 – Úlovek - Anninského jezera (foto: autor 2014)

Tovačov

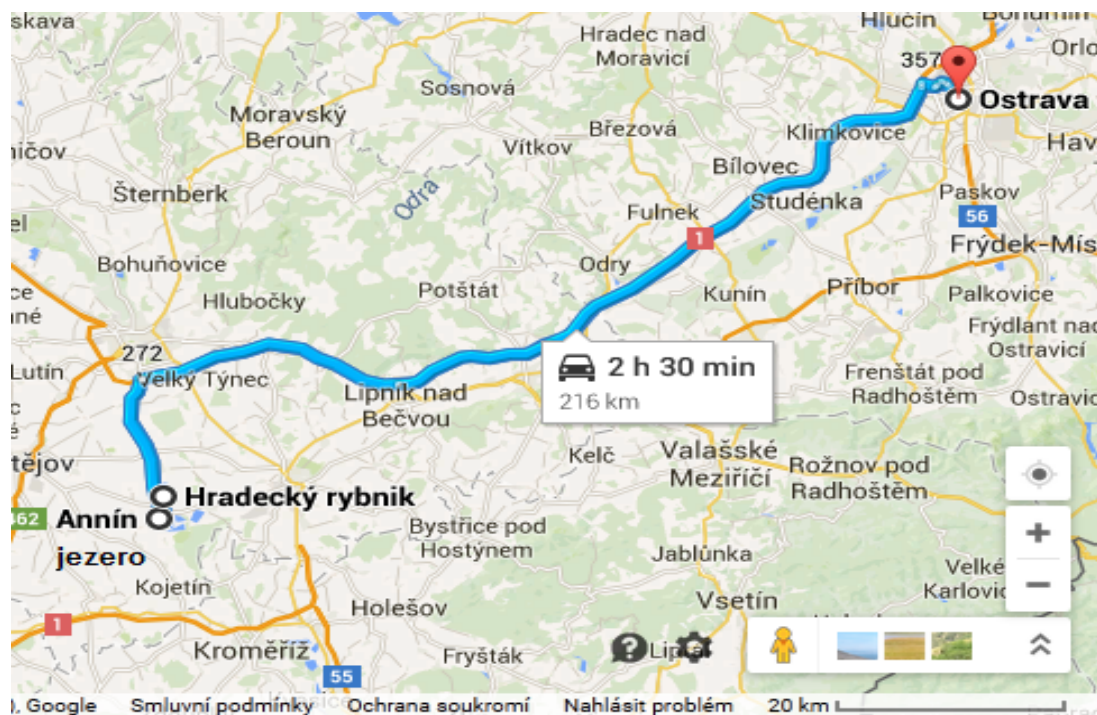
Toto historické městečko je velkým lákadlem pro mnoho turistů. Můžeme zde navštívit řadu historických památek, jako je zámek Tovačov (obr. 33), kostel sv. Václava nebo zámecké muzeum. Nabízí také naučnou stezku, která nás zavede po stopách bitvy u Tovačova, kde jsou k zhlédnutí pomníky věnovány padlým vojákům. (Internet 20)

Ve městě se nachází řada rodinných penzionů a restaurací.

Obr. 33 – Zámek Tovačov (Internet 21)

Obr. 34 – Mapka vyznačené trasy č. 2 (Internet 22 - upraveno podle autora)

6. Závěr

Hlavním cílem předložené práce bylo připravit návrh tras pro pořádání rybářských akcí v České republice. Z tohoto důvodu jsou zpracovány dvě trasy, které jsou připraveny pro příznivce rybolovu všech věkových kategorií a můžou se jich zúčastnit také jejich rodinní příslušníci.

Před samotným návrhem bylo potřeba si vytipovat vhodné lokality v dané oblasti s ohledem na jejich dostupnost a bylo nutné pořídit fotodokumentaci. K tomu mi především posloužily fotografie z období letních prázdnin. Ve většině případů jsem vybrané lokality navštívila. V místech, kde vlastní fotografie chybí, jsem si musela vystačit s internetovým zdrojem.

V úvodních kapitolách jsou zpracovány základní údaje o hydrologii České republiky. V následující kapitole je věnována pozornost historickému vývoji rybářství v tuzemsku, na kterou navazuje přehledný popis ichtyofauny vyskytující se v tuzemských vodách.

Samotná náplň tras je popsána v poslední kapitole, ve které jsou navrhnuty dvě trasy. První trasa zahrnuje vybrané přehradní nádrže a šterkovny v moravskoslezském kraji.

Druhá trasa zaujímá vybrané rybářské lokality v olomouckém kraji. Obě trasy jsou spojeny s prohlídkou okolí a historických památek. Je zde navrženo i možnost ubytování a to v kempech či penzionech.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

Bibliografie

1. Dus, M., Lusk, S. *Ryby a rybolov v našich vodách*, 1. vyd., Praha: Reader's Digest Výběr, s.r.o., 2010, 360 s. ISBN 978-80-7406-095-3
2. Göllner, A. *Rybaření pro začátečníky*, 1. vyd., Praha: Editor Víkend s.r.o., 2001, 191 s. ISBN 978-80-7433-063-6
3. Hanel, L. *Naše ryby a rybaření*, 1. vyd., Praha: nakladatelství Brázda, 2001, 288 s. ISBN 80-209-0292-9
4. Křivánek, J., Němec, J., Kopp, J. *Rybníky v České republice*. Praha: Consult, 2012, 303 s. ISBN 978-80-903482-9-5
5. Němec, J. *Voda v České republice*. Praha: Consult, 2006, 253 s. ISBN 80-903482-1-1
6. Randák, T., Slavík, O., Kubečka, J., Adámek, Z., et. al. *Rybářství ve volných vodách*, 1. vyd., České Budějovice: Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, fakulta rybářství a ochrany vod, 2013, 434 s. ISBN 978-80-87437-49-0
7. Reiser, F. *Ryby našich vod*, 1. vyd., Praha: Brázda s.r.o., 1996, 144 s. ISBN 80-209-0262-7
8. Stráský, J. *Přehrady Čech, Moravy a Slezska: průvodce*, 1. vyd., Liberec: Knihy 555, 2010, 208 s. ISBN 978-80-86660-31-1
9. Štefáček, S. *Encyklopedie vodních ploch Čech, Moravy a Slezska*. Praha: Consult, 2010, 368 s. ISBN 978-80-7277-440-1
10. Vondrák, V. Stárek, Z. *Rybářství od A do Z*, 1. vyd., Praha: Computer Press, 2002, 165 s. ISBN 80-7226-664-0

Internetové zdroje

Internet 1 *Vyznačení hlavních povodí na mapce ČR* [online], 2013 cit. [2015-02-20]. Dostupné z WWW <<http://olomouc.hnutiduha.cz/nase-aktivity/ochrana-vod/priprava-planu-oblasti-povodi-moravy/>>

Internet 2 *Vyznačení řek na mapce ČR* [online], 2010 [cit.2015-02-20]. Dostupné z WWW <http://www.ulozto.cz/xcuWYJM/mapa-rek-cr-jpg>

Internet 3 *Jeseter obecný* [online], 2014 [cit.2015-02-25]. Dostupné z WWW <<http://www.chytej.cz/atlas-ryb/jeseter-maly/>>

Internet 4 *Úhoř říční* [online], 2014 [cit.2015-02-25]. Dostupné z WWW <<http://www.chytej.cz/atlas-ryb/uhor-ricni/>>

Internet 5 *Štika obecná* [online], 2012 [cit.2015-02-25]. Dostupné z WWW <<http://mladepruty.cz/abeceda-rybareni/atlas-ryb/>>

Internet 6 *Losos obecný* [online], 2005 [cit.2015-02-25]. Dostupné z WWW <<http://www.chovzvirat.cz/zvire/3349-losos-obecnny/>>

Internet 7 *Pstruh obecný* [online], 2011 [cit.2015-02-25]. Dostupné z WWW <<http://www.mujlov.cz/atlasryb.php?ryba=25&name=Pstruh+obecn%C3%BD>>

Internet 8 *Pstruh duhový* [online], 2012 [cit.2015-02-25]. Dostupné z WWW <<http://www.akvaponia.eu/ryby/>>

Internet 9 *Ježdík žlutý* [online], 2007 [cit.2015-02-25]. Dostupné z WWW <<http://www.rybareni.com/seznam/jezdik.htm>>

Internet 10 *Hlavačka mramorovaná* [online], 2010 [cit.2015-02-25]. Dostupné z WWW <http://www.mrk.cz/r/atlas/atlas_ryb/ostnoploutvi/hlavacoviti/hlavaacka_mramorovana/>

Internet 11 *Hlaváč černoústý* [online], 2013 [cit.2015-02-25]. Dostupné z WWW <<http://www.mrk.cz/diskuse.php?id=654675&page=4>>

Internet 12 *Hlučín šterkovna* [online], 2013 [cit.2015-04-10]. Dostupné z WWW <http://naturista.cz/drupal/hlucin_sterkovna>

Internet 13 *Dolní Benešov šterkovna* [online], 2014 [cit.2015-04-10]. Dostupné z WWW <<http://www.extremecarping.cz/vypravy/vypravy05.html>>

Internet 14: *Vodní nádrž Kružberk* [online], 2015 [cit. 2015-04-10]. Dostupné z WWW < <http://www.kruzberk.cz/>

Internet 15: *Vodní nádrž Kružberk, Velké Sedlo* online, 2014 cit. 2015-04-10. Dostupné z WWW < <http://www.petrjanecek.cz/index.php/2014/372-kruzberk-stara-voda>

Internet 16: *Vodní nádrž Olešná* [online], 2010 [cit. 2015-04-10]. Dostupné z WWW < <https://www.dokempu.cz/frydek-mistek/autokemp-olesna-315>

Internet 17: *Mapka vyznačené trasy č. 1* [online], 2015 [cit. 2015-22-04]. Dostupné z WWW < <https://www.google.cz/maps>

Internet 18: *Hradecký rybník, Tovačov* [online], 2015 [cit. 2015-04-10]. Dostupné z WWW < <http://www.hrady.cz/?OID=5611>

Internet 19: *Tovačovské rybníky a pískovny* [online], 2013 cit. [2015-04-10]. Dostupné z WWW < <http://www.birdwatcher.cz/tovacov.html>

Internet 20: *Oficiální stránka města Tovačov* [online], 2015 cit. [2015-04-10]. Dostupné z WWW < <http://www.tovacov.cz/>

Internet 21: *Tovačov – zámek* [online], 2011 cit. [2015-04-10]. Dostupné z WWW http://bokuba.rajce.idnes.cz/Tovacov_zamek/

Internet 22: *Mapka vyznačené trasy č. 2* [online], 2015 [cit. 2015-04-10]. Dostupné z WWW < <https://www.google.cz/maps>

SEZNAM OBRÁZKŮ

<i>Obr. 1 Vyznačení hlavních povodí na mapce č. 1</i>	6
<i>Obr. 2 Vyznačení řek na mapce ČR</i>	9
<i>Obr. 3 Jeseter malý (Acipenser ruthenus)</i>	11
<i>Obr. 4 Úhoř říční (Anguilla anguilla)</i>	11
<i>Obr. 5 Kapr obecný (Cyprinus carpio)</i>	12
<i>Obr. 6 Karas obecný (Carassius auratus)</i>	13
<i>Obr. 7 Lín obecný (Tinca tinca)</i>	13
<i>Obr. 8 Cejn velký (Abramis brama)</i>	14
<i>Obr. 9 Amur bílý (Ctenopharyngodon idellus)</i>	14
<i>Obr. 10 Parma obecná (Barbus barbus)</i>	15
<i>Obr. 11 Sumec velký (Silurus glanis)</i>	15
<i>Obr. 12 Štika obecná (Esox lucius)</i>	16
<i>Obr. 13 Losos obecný (Salmo salar)</i>	17
<i>Obr. 14 Pstruh obecný (Salmo trutta)</i>	17
<i>Obr. 15 Pstruh duhový (Oncorhynchus mykiss)</i>	18
<i>Obr. 16 Candát obecný (Sander lucioperca)</i>	19
<i>Obr. 17 Okoun říční (Perca fluviatilis)</i>	19
<i>Obr. 18 Ježdík obecný (Gymnocephalus cernuus)</i>	20
<i>Obr. 19 Ježdík žlutý (Gymnocephalus schraetser)</i>	22
<i>Obr. 20 Hlavačka mramorovaná (Proterorhinus marmoratus)</i>	21
<i>Obr. 21 Hlaváč černoústý (Neogobius melanostomus)</i>	21
<i>Obr. 22 Štěrkovna Hlučín</i>	27
<i>Obr. 23 Štěrkovna Dolní Benešov</i>	27
<i>Obr. 24 Úlovek – Štěrkovna Dolní Benešov</i>	28
<i>Obr. 25 Vodní nádrž Kružberk, Velké Sedlo</i>	29
<i>Obr. 26 Vodní nádrž Olešná</i>	30
<i>Obr. 27 Vodní nádrž Žermanice</i>	30
<i>Obr. 28 Vodní nádrž Těrlicko</i>	31
<i>Obr. 29 Mapka vyznačené Trasy č. 1</i>	31
<i>Obr. 30 Hradecký rybník</i>	33
<i>Obr. 31 Annínské jezero</i>	33

<i>Obr. 32 Úlovek - Annínského jezera.....</i>	<i>33</i>
<i>Obr. 33 Zámek Tovačov.....</i>	<i>34</i>
<i>Obr. 34 Mapka vyznačené trasy č. 2.....</i>	<i>35</i>